

Guillem Viladot i la memòria de Riella

Article del president de la Diputació de Lleida, Joan Tàrn

El president de la Diputació de Lleida, Joan Tàrn | ACN

[despiece]Senyor director,
[nointext]

Enguany celebrem, inapel·lablement i amb tota la plenitud que es mereix, els cent anys del naixement de l'escriptor i farmacèutic d'Agramunt Guillem Viladot. Certament, dins la nació, tendim a sentir amb més intensitat les coses que passen més a prop de nosaltres, però no hem d'oblidar -defugint, ras i curt, l'afectuosa mirada localista- que més que un referent simbòlic d'una ciutat o un territori, Viladot és, per davant de cap altra consideració, una peça clau del trencaclosques literari general i una baula imprescindible a l'hora d'explicar una cultura nacional. Una figura la notorietat de la qual ultrapassa l'àmbit estrictament literari o el local i esdevé, per l'originalitat del seu missatge i per la innovació en la seva obra, l'*artista total* que contribuirà a l'enlairament cultural del país, l'obrirà a les noves tendències artístiques i l'acostarà a d'altres cultures europees de dimensions equiparables.

Guillem Viladot, doncs, des de l'Avantguarda -amb tots els seus "ismes" i amb Duchamp com a referent- connecta íntimament amb molts dels corrents culturals i artístics de la seva època; mentre que la recerca de nous camins expressius, lligada a les noves necessitats literàries del personatge, el convertiran en un pioner en la poesia concreta, en la investigació artística que desembocarà en un llenguatge basat en la forma i, finalment, en l'objecte. El mateix Joaquim Molas, a la seva *Aproximació a la Literatura Catalana del segle XX*, ja presentava Guillem Viladot i Joan Brossa com a poetes que "substitueixen, com a final ineluctable de la seva aventura, la paraula per la pintura o l'escultura".

I, efectivament, aquest és el Viladot que commemorem justament ara, cent anys després del seu naixement: l'artísticament innovador, el personalment emprenedor i el culturalment lliure, per portar-lo amunt i avall del país, conjuntament amb els Fuster, Català-Roca i Ferrater, perquè tots ells, des de la seva excepcionalitat intel·lectual, contribuïran i determinaran el desenvolupament d'una sòlida cultura nacional.

Entre Guillem Viladot i l'Institut d'Estudis Ilerdencs hi ha hagut des de sempre una relació molt especial, que hem mantingut en tant que membres de la Fundació privada Lo Parda. Ja al seu dia, al començament dels anys noranta, la Diputació organitzà una exposició de poesia visual i en destacava l'excel·lència de Joan Brossa, Guillem Viladot i Iglesias del Marquet com els tres referents catalans. A través de l'IEI i en coedició amb l'Editorial Columna, es van publicar els 4 volums de la *Poesia Completa* de Guillem Viladot, edició curada pel Dr. Joaquim Molas, es va crear un fons d'imatge gràfica de tota la poesia objectual continguda als tres edificis de Lo Parda i es va editar el catàleg *Objectes de Companyia*.

Per tant, el millor homenatge que podíem tributar a Guillem Viladot, a cent anys del seu naixement, però a vint-i-tres del seu traspàs, no podia quedar, simplement, en el gest anecdòtic o memorialístic, sinó que havia d'aprofundir en aspectes que expliquessin, encara més, l'obra i el llegat viladotians. Des de l'any 2019, la Diputació de Lleida es fa càrrec de la catalogació del fons documental de l'arxiu de la Fundació Guillem Viladot 'Lo Parda' per endreçar "els papers" d'en Guillem i per donar a l'estampa els originals inèdits que apareixen. Ja ho vam fer amb la mirada posada en el centenari, incrementant la dotació econòmica a la fundació i comproment-nos a ser una part actora més de l'Any Viladot, amb l'organització d'una exposició aquest estiu a l'IEI, participant en l'edició de diferents llibres que aniran apareixent al llarg de l'any sobre la seva obra i la seva figura, així com donant suport diverses accions que entitats socials i culturals del territori per als quals Viladot és aquest referent nacional que reivindicuem.

Perquè és d'això de què es tracta en aquestes celebracions dels centenaris dels nostres creadors, que es mantingui viva la memòria i que tot el seu conjunt d'obra creixi en lectors, sigui motiu d'estudi acadèmic i que se'n ocupin els traductors. Amb Viladot, en tots els seus llenguatges, es manté viva la memòria de Riella. Una memòria que volem es mantingui potent i present molt més enllà d'aquest 22 de commemoració.

Joan Talarn i Gilabert

President de la Diputació de Lleida

[/despiece]

[noticiadiari]68/12444[/noticiadiari]